

Selv om man imidlertid kunde se bort herfra, vilde det formentlig ogsaa af Hensigtsmæssighedsgrunde være utilraadeligt at komme ind paa et Lønningssystem, der stillede den gifte Tjenestemand økonomisk gunstigere end den ugifte, og som lod Staten bære en Del af Udgifterne ved at underholde og opdrage Tjenestemændenes Børn. Herved vilde der nemlig paa en meget fremtrædende Maade sættes et Skel mellem Tjenestemandsstændens og de øvrige Befolkingsklassers Levevilkaar. Med nogen Ret vilde man kunne paastaa, at Staten begunstigede Tjenestemændene paa den øvrige Befolkningens Bekostning, og en saadan Opfattelse vilde kunne skabe en Stemning i Befolkningen og hos Lovgivningsmagten, som i det lange Løb vilde være til Ugunst for Tjenestemandsstænd.

Endelig kan der peges paa, at Gennemførelsen af Forsørgertillæg til Tjenestemænd kunde tænkes at faa ret uheldige Følger for Staten, idet der synes at være Grund til at antage, at Statstjenesten i nogen Grad vilde blive et økonomisk Ly for børnerige Familier, medens Personer uden Forsørgelsesbyrde i stort Omfang vilde foretrække Ansættelse i det private Erhvervsliv.

Et andet *Mindretal* (Dige, Ejsing, Hassing Jørgensen, Jensen Grimsbjerg, Kofoed, Markvorsen, Vald. Olsen og Svendsen) mener, at en Forskel i Lønnen efter Forsørgersyn lader sig begrunde ud fra følgende Betragtning.

Lønningssatserne bygger paa Forudsætningen om, at Tjenestemændene normalt er Forsørgere. Et Udtryk herfor haves i Alderstillægs-Systemet, hvis Begrundelse er, at Tjenestemandens Fornødenheder normalt er stigende gennem en Aarrække, hvor der stiftes Hjem og Familien forøges. I de Tilfælde, hvor den nævnte Forudsætning ikke holder Stik, vil det derfor være i Overensstemmelse med det Princip, der ligger til Grund for Lønningssystemet, om der gøres et Fradrag i Alderstillægene. Mindretallet

maa af denne Grund holde for, at Alderstillægenes normale Beløb bør formindskes med 25 pCt. for alle ugifte Tjenestemænd, hvem der ikke paahviler Forsørgerplicht.

Et tredje *Mindretal* (Ivar Berendsen, Thora Pedersen og Ch. Petersen) stiller hertil følgende Forslag angaaende Børnetillæg. Dette Mindretal som Helhed er ikke principielt stemt for, at der med Hensyn til Statens Lønninger gøres Forskel mellem gifte og ugifte, Forsørgere og Ikke-Forsørgere, Mænd og Kvinder. Mindretallets Medlemmer har alle stemt for, at Kvinders Løn skal være den samme som Mænds for samme Arbejde — Charles Petersen dog kun under Forbindelse med det følgende Forslags Fremsettelse — og i alt Fald en Del af dem har kun med Betænkelse kunnet indgaa paa at foreslaa, at det almindelige Dyrtidstillæg for ugifte bliver mindre end for gifte. En Del af Mindretallet er i og for sig af den Anskuelse, at Spørgsmaalet om Forsørgertillæg er et socialt Spørgsmaal, som maa behandles og løses uafhængigt af Lønningssatserne, der alene handler om Vederlag for præsteret eller forventet Arbejde.

Men da der, efter at Lønningssatserne var afgjorte, og i Forbindelse med at Principet »Lige Løn for lige Arbejde« havde vundet Flertal indenfor Kommissionen, dannede sig et Mindretal om at modificere denne Hovedregel ved at foreslaa, at ugifte (Ikke-Forsørgere) skulde have væsentlig mindre i Løn end Forsørgere, har Mindretallet, som ud fra iøvrigt meget forskellige Synspunkter er enigt om:

1) at Forskellen mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere bør udtrykkes gennem Tillæg til Forsørgere, men ikke gennem Fradrag for Ikke-Forsørgere,

2) at Forsørgertillæget kun kan logisk begrundes som et Børnetillæg og

3) at Merudgiften, som maa hvile i sig selv, bør paalægges alle ligesom Pensionsbidraget,

stillet følgende Forslag: